Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Alexandru Mardari
Dosarul nr. 2r-657/26 (2-26035571-02-2r-03042026)

D E C I Z I E

9 aprilie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Diana Corlăteanu
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Ceban Anastasia,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026, prin care s-a respins cererea depusă de Ceban Anastasia privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie,

în cauza civilă, la cererea Anastasiei Ceban, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsei agresoare Ciobanu Nina,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 20 martie 2026, Ceban Anastasia a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor admise de pretinsei agresoare Ciobanu Nina.

Prin cererea depusă a solicitat aplicarea următoarelor măsuri de protecție, pe un termen maxim de 6 luni, prin care a solicitat interzicerea apropierii de către ea la o distanță de minim 100m; interzicerea oricărui contact cu ea, prin telefon, mesaje, online, sau alte persoane; obligarea de a părăsi locuința comună și aplicarea oricăror măsuri necesare pentru protecția sa.

În motivarea cererii a invocat că, Ciobanu Nina este soacra sa, care locuiește periodic împreună, în aceeași casă, unde are amenajată o odaie separată.

Totodată, a susținut că, aceasta de fapt este mama concubinului său, Ciobanu Alexandru.

Mai mult, la 11 martie 2026, Ciobanu Nina a agresat-o verbal și fizic, a îmbrâncit-o în locuința din comuna ***** *****, fapt pentru care a solicitat ajutorul poliției.

A enunțat că, urmare a intervenției colaboratorilor de poliție, Ceban Anastasia a depus o plângere asupra acțiunilor lui Ciobanu Nina, iar în acest sens a fost eliberat și un ordin de restricție de urgență la 11 martie 2026 pe un termen de 10 zile.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026 a fost respinsă cererea depusă de Ceban Anastasia privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie. (f.d. 14-16)

Solicitarea recurentei:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 20 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, Ceban Anastasia a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026, solicitând amiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a cererii, cu eliberarea ordonanței de protecție. (f.d. 19-21)

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, pretinsa victimă/recurentă a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cerere.

A relatat că, se atestă o relație stabilă și continuă de peste 6 ani cu partenerul, desfășurată într-un imobil comun, fapt ce conferă relației un caracter familial autentic.

Situația este agravată de prezența unui copil minor de 10 ani și de starea de sarcină a victimei, elemente care impun, conform standardelor juridice, o protecție prioritară și mai intensă din partea autorităților statului.

Sunt documentate acte de violență psihologică (insulte) și fizică (bruscări), susținute de probe precum plângerea la poliție din 27 ianuarie 2026 și incidentul violent din 11 martie 2026, din partea mamei concubinului său, soacra. Acestea demonstrează un comportament agresiv sistemic.

Instanța de fond nu a luat în considerare că, scopul legislației în vigoare este prevenirea agresiunilor și protejarea persoanelor aflate în situații de risc. Limitarea acestei protecții doar la relațiile de rudenie formală ar goli legea de conținut în cazul conviețuirilor de fapt.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 20 martie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă tot la 20 martie 2026, prin intermediul poștei electronice. (f.d. 19-21)

Astfel, recursul declarat de Ceban Anastasia, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, recursul este neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În acord cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul civil reține că, în baza Convenției nr.1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art.8 cu privire la dreptul la respectarea vieții private şi de familie, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie. Măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Conform art.11 alin.(1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

În accepțiunea art. 278^3 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenței în familie.

Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

Prin prisma art. 278^4 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind

aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror.

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Norma cuprinsă la art. 278^5 Cod de procedură civilă reglementează că, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecții se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

Iar art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, prevede că declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

În condițiile art. 278^8 Cod de procedură civilă, termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanța de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecție sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecție, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului. La cererea întemeiată a victimei, instanța de judecată poate revoca măsurile de protecție aplicate, asigurându-se că voința victimei este liber exprimată şi că nu a fost supusă presiunilor din partea agresorului.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul judiciar notează că, în cazurile de violență în familie, **scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat**, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție **doar în**

caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

În acest caz, pentru **probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.**

În corespundere cu art. 2 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică:

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă sexuală – orice violenţă cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relaţii interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepţie, hărţuirea sexuală; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituţiei; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mîngîieri, sărutări, pozare a copilului şi prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

violenţă economică – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă

necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susține familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar;

violenţă împotriva femeilor – act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; *victimă-adult* – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie;

agresor – persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care îşi aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: – stabilirea persoanelor implicate care au acţionat în apărarea lor ori a altei persoane; – probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; – modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea vătămărilor şi/sau suferinţelor provocate de fiecare persoană; – sesizările anterioare cu privire la actele de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie; – alte circumstanţe care indică iniţiatorul actelor de violenţă;

situaţie de criză/situaţie critică – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitînd intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Respectiv, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecție.

Conform art. 3 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 1 martie 2007, cu modificările ulterioare, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.

Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: *a) în condiţia de conlocuire*: *persoanele aflate în căsătorie,* în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate *în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj)* sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de

ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În același timp, Colegiul civil subliniază că, în cadrul examinării cererii privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie, *nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.*

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

Din materialele dosarului rezultă că, victima Anastasia Ceban concubinează cu fiul pretinsei agresoare, Ciobanu Nina, care conlocuiesc împreună, și prin urmare sunt subiecți ai violenței în familie, în sensul art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45 din 1 martie 2007, cu modificările ulterioare, contrar celor reținute de prima instanță.

Astfel, la 20 martie 2026, pretinsa victimă Ceban Anastasia a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor admise de către agresoarea Ciobanu Nina.

Ca temei de solicitare a eliberării ordonanței de protecție, pretinsa victimă a invocat că, este însărcinată în luna a IV-a (f.d. 4), iar pretinsa agresoare îi provoacă o stare de teamă constantă și reprezintă un pericol real pentru sănătatea sa și a copilului nenăscut, dar și a copilului minor care asistă mereu la aceste scene (f.d. 5).

Prin ordinul de restricție de urgență nr. 95 din 11 martie 2026, IP Ciocana a constatat că, pe *****, com. *****, Ceban Anastasia a fost agresată verbal și fizic de către soacra sa, Ciobanu Nina, atestându-se o bănuială rezonabilă de pericol iminent „*moderat*” de repertare a acțiunilor violente în privința Anastatiei Ceban, fiind aplicate pentru un termen de 10 zile. (f.d. 6)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026 a fost respinsă cererea depusă de Ceban Anastasia privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie.

Iar la 20 martie 2026, prin email, Ceban Anastasia a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026, solicitând amiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a cererii, cu eliberarea ordonanței provizorii.

Raportând la caz prevederile legale evocate supra, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond corect a luat în considerație toate probele prezentate pentru a ajunge la concluzia de a respinge cererea privind emiterea unei ordonanțe de protecție, însă incorect a reținut precum că, legea nu oferă protecție pentru eventualele situații violente între concubin și rudele celuilalt concubin, deși în speță, Ceban Anastasia o identifică pe Ciobanu Nina, ca soacră.

Or, prin prisma art. 3 alin. (1^1) al Legii nr. 45, cu modificările din 14 februarie 2026, subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt **agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.**

În acest sens, Colegiul civil menționează că, în prezenta speță nu a fost confirmat faptul aplicării violenței fizice, psihologice sau economice în privința Anastasiei Ceban. Or, din probatoriul administrat la materialele cauzei nu s-a putut identifica nicio circumstanță, în baza căreia ar putea fi determinată existența și aplicarea violenței fizice și psihologice, economice, sau pericolului aplicării violenței.

Se evidențiază că, prin cererea de recurs depusă, s-a invocat dezacordul cu încheierea emisă și că, la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție instanța de fond a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, nu s-a expus asupra existenței ordinului de restricție de urgență și că, Ciobanu Nina o agresează verbal și fizic.

Într-adevăr s-a stabilit că, victima s-a adresat organelor de drept și prin ordinul de restricție de urgență nr. 95 din 11 martie 2026 a fost constatată o bănuială rezonabilă de pericol iminent - **moderat** (f.d. 6-7), însă aceste împrejurări nu duc automat la aplicarea violenței fizice, psihologice și economice îndelungate, or, aceste aspecte nu indică intenția agresoarei de a-i cauza victimei vreo suferință, ci se urmărește soluționarea altor litigii familiale.

Colegiul civil statuează că, victima, Ceban Anastasia nu a prezentat probe ce ar confirma riscul real şi imediat de violenţă fizică, psihologică și economică din partea presupusei agresoare Ciobanu Nina, ce ar pune în pericol viaţa şi sănătatea acesteia.

Așadar, aserțiunile petiționarei privind pretinsele episoade de violență fizică, psihologică/economică, acestea nu au fost raportate la momentul producerii lor, și în lipsa unor probe existente la data producerii acestor evenimente, nu pot fi luate în considerare pentru stabilirea existenței unui pericol actual iminent.

Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul judiciar consideră întemeiată concluzia instanței de fond precum că, de fapt, între părţi, există litigii de alt caracter, și anume de ordin personal, de etică și de conduită.

De menționat că, scopul eliberării ordonanței de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, în cazul în care acțiunile agresorului prezintă pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntîmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, situație ce la caz nu a fost constatată și confirmată prin careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Mai mult, se va puncta că, și în cadrul examinării cererii de recurs, nu a prezentat anumite probe în vederea confirmării violenței aplicate față de aceasta.

Prin urmare, neavând un temei legal de casare a încheierii contestate, Colegiul consideră necesar de a respinge cererea de recurs înaintată.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, încheierea primei instanțe este una întemeiată şi legală, fiind aplicate corect normele de drept material şi procedural, iar motivele invocate de către recurentă sunt lipsite de temei legal, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Ceban Anastasia,

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari